

א ת מ ו ל

קונצרט

לא רק צרכני תרבות

קונצרט בכורה: סולני תל אביב; מנצח: ברק טל; סולן: עמית פלד; צ'לו: אלגר טרנדה; היידן: קונצ'רטו ברה מז'ור; מרק קופיטמן: "קדיש"; מוצרט: סימפוניה 29; מרכז עינב תל אביב

הציניקנים ישאלו: לשם מה צריך תזמורת חרשה בשפע הצפוף הקיים? והתשובה הראוייה לכך, לאחר קונצרט הבכורה אתמול של אנסמבל "סולני תל אביב", היא: לשם מה צריך כלל את רוב התזמורות הישנות? התזמורת החרשה הציעה אתמול משהו שכמעט אין למצוא בתזמורות אחרות מסוגה: את התחר שה שיש משמעות לאירוע הזה ששמו "קונצרט", לנגינת יצירות רות היידן ומוצרט מהמאה ה-18 והאזנה להן, כמוהן גם ליצירה ישראלית עכשווית. קונצרט האנסמבל הזכיר שמוסיקה היא אינה רק "צרכנות תרבותית", מצרך הכרחי בסל הקניות של האדם המודרני שזקוק למעט מנוחה מתלאות היומיום, או ריטואל שכלליו ידועים והשתתפות בו היא חובה למי שרוצה לראות ולהיראות ולהיות עם היד על הדופק החברתי. מוסיקה, הזכירו ברק טל וחבריו, היא אמנות: אפשר לעשות אותה באהבה ובהתלהבות, בלי ציניות וברחנות, ולא על מנת לדפוק כרטיס וללכת הביתה. אפשר לעשות אותה מתוך רצינות וחרס פשרה מקצועי, ובמציאות התרבותית הנשחקת של ימינו, דווקא המובן מאליו הזה כמעט אינו בנמצא.

סולני תל אביב הם כולם אכן סולנים: נגנים מצטיינים, חברי רביעיות קאמריות, מהם לומדים קומפוזיציה וניצוח, וכרלם מתחת לגיל 30 ומכירים זה את זה מנגינה ולימודים. כמוהם המנצח ומייסד האנסמבל, ברק טל, והסולן הצ'לן עמית פלד. תענוג היה לשמוע את הצליל הבהיר והמדויק של הנגנים האלה, ואת המקוריות של טל ופלד שביצועם התאפיין בגישה ייחודית ובספונטניות אמיתית. הערכה גדולה מגיעה לתומכים בהם, עיריית תל אביב וקרן אמריקה ישראל: עכשיו רק נותר לאנסמבל להיכנס לתוך מלחמת השיווק ויחסי הציבור ולהעמיד עצמו במרכז התמונה – כפי שמגיע לו.

נעם בן זאב